

بسمه تعالی

عنوان:

ایمپلنت دندانی

بخش ایمپلنت

استاد تانید کننده: دکتر کریمی افشار متخصص جراحی لثه

دانشکده دندانپزشکی شیراز

هم اکنون ایمپلنت های دندانی به طور وسیع در دندانپزشکی برای جایگزینی دندان یا دندان های از دست رفته استفاده می شود.

برای چه کسانی نمی توان ایمپلنت گذاشت

در مواردی که بدن توانایی ترمیم و التیام را نداشته باشد (مانند دیابت کنترل نشده) و پوکی استخوان امکان استفاده از ایمپلنت نیست . نوشیدن مشروبات الکلی یا سیگار کشیدن مشکلاتی را در ارتباط با التیام اولیه ایجاد می نماید . در افرادی که برای درمان سرطان ، شیمی درمانی می شوند پس از پایان درمان های مذکور امکان گذاشتن ایمپلنت وجود دارد . همچنین افراد نباید بیماری لثه و دهان داشته باشند. از آنجایی که تا سن ۱۸ سالگی رشد استخوانی بدن کامل نمی باشد بنابراین افراد زیر این سن کاندیدای مناسبی جهت کاشت ایمپلنت نمی باشند.

نتیجه درمان رابطه مستقیمی با وضعیت فیزیکی هر بیمار دارد و ممکن است برای بیماران مختلف متفاوت باشد. تنها دندانپزشک متخصص می تواند بهترین برنامه درمانی را به شما پیشنهاد دهد.

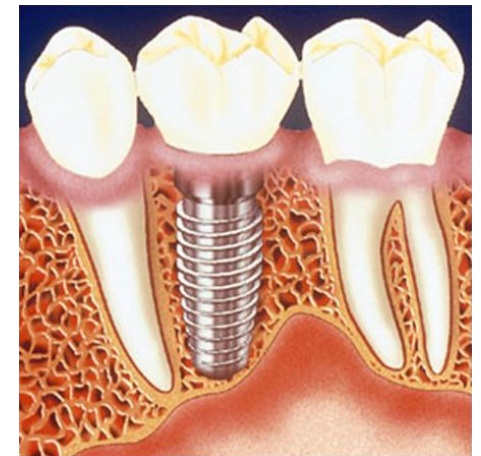
ایمپلنت دندانی یک ریشه مصنوعی ساخته شده از مواد خاصی مثل تیتانیوم خالص می باشد که در داخل فک کاملاً مشابه ریشه دندان عمل نموده و بر روی تاج آن روکشی مشابه به دندانهای خود بیمار گذاشته می شود و چون به دندانهای مجاور محل بی دندانی آسیب نمی رساند یک درمان ایمن به حساب می آید و بهترین درمان جایگزینی برای (بریج) و یا دندان مصنوعی محسوب میشود.

ایمپلنت های دندانی معمولاً به شکل پیچ هایی با ظرافت خاص ساخته می شوند. پس از کاشته شدن ایمپلنت در فک از طریق پدیده ای به نام استوایتیگریشن به استخوان فک متصل می شود.

مقدمه :

از دست دادن یک و یا تعدادی از دندانها شروع دوره ای از مشکلات است که عواقب فیزیکی جبران ناپذیری را به دنبال دارد که یکی از آن مشکلات از دست رفتن لبخند شماست و مهمترین عارضه ای که کمتر به آن توجه می شود از بین رفتن قدرت جویدن و عدم استفاده از رژیم کامل و مفید است که تاثیر به سزائی بر سلامتی شما دارد. و موضوعی جدی تر و مهمتر از آن تحلیل واز بین رفتن استخوان فک می باشد.

خصوصیات مطلوب ایمپلنت

۱) حفاظت از سلامت دندانهای مجاور ناحیه بی دندانی : در ساخت بریج دندانهای مجاور به عنوان پایه عمل کرده و باید تراشیده شوند اما در ایمپلنت دندانهای مجاور آسیب نخواهند دید.

۲) جلوگیری از تحلیل استخوان : با نبود ریشه دندان در استخوان فک تحلیل به وجود می آید ولی ایمپلنت با عملکردی مشابه ریشه دندان از تحلیل استخوان جلوگیری می کند.

مراحل کاشت ایمپلنت

درمان ایمپلنت را میتوان به ۴ مرحله تقسیم کرد:

۱. برنامه ریزی درمان

۲. جایگزینی ایمپلنت

۳. جایگزینی روکش

۴. نگهداری و مراقبتهای بهداشتی

معاینه ، تشخیص و طرح درمان در این مرحله سلامت عمومی و شرایط دهان به طور اختصاصی مورد معاینه قرار می گیرد. برای تکمیل طرح درمان نیاز به تهیه رادیوگرافیایی است که دندانپزشک شما تشخیص می دهد. پس از این مرحله مشخص می شود که چه تعداد ایمپلنت و به چه اندازه و در چه نواحی برای درمان شما نیاز است. سپس ایمپلنت طی عمل جراحی

ویژه در استخوان فک شما با بی حسی موضعی قرار داده می شود و برای تسکین درد و عوارض پس از عمل جراحی ممکن است نیاز به مصرف داروهای مسکن و آنتی بیوتیکها باشد.

بعد از قرار دادن ایمپلنت معمولاً ۳ الی ۴ ماه باید اجازه داده شود تا ایمپلنت به استخوان متصل (فک جوش) شود. مرحله بعد قرار دادن پروتز بر روی ایمپلنت است که در این مرحله از دندان شما در حالیکه ایمپلنت ها در داخل فکتان قرار دارند. قالبی تهیه می گردد واز روی آن برای ایمپلنتها پروتز تهیه می شود بسته به شرایط بی دندانی ممکن است از پروتزهای ثابت یا متحرک متکی بر ایمپلنت استفاده نمود. مراجعات بعدی و رعایت بهداشت آخرین مرحله و مهمترین مرحله در این روند درمانی است. رعایت مناسب بهداشت و تمیز کردن دندانها در موفقیت درمان شما اهمیت زیادی دارد زیرا عمر ایمپلنت های داخل دهان شما مانند دندانهای طبیعی بستگی به میزان مراقبت و رعایت بهداشت دارد. از اینجا به بعد مسئولیت نگهداری ایمپلنت با شماست.